

[Brorsen.]

Tvangsauktionernes Antal holdes i hvert Fald noget nede. Alle kan ikke reddes, det er jeg klar over, men jeg synes, det burde være saadan, at den, som er i Besiddelse af, hvad man kan kalde Gennemsnitsdygtighed, den, som ikke har overprioriteret, og som er duelig paa den Plads, han er sat paa, bør have Mulighed for at eksistere i den kommende Tid. Men for at det skal opnaas, maa vi, som sagt, samle Kræfterne, sætte noget ind paa, at Kaarene bliver bedre end hidtil for de udøvende Landmænd, og jeg vil jo sige, at den Uro, som spores paa mange Steder i vort Land, vilde forsvinde, naar vi fik økonomisk taalelige Kaar for vore Erhverv og ikke mindst for vort Landbrug.

Med disse Udtalelser vil jeg tilraade, at man underkaster Lovforslaget en grundig Undersøgelse i et Udvalg, og at der foretages betydelige Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Ministeren.

Fibiger: Da vi for ikke mange Maaneder siden vedtog et Lovforslag om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, gjorde jeg mig paa mit Partis Vegne til Talsmand for den Ordning, vi kunde tænke os af Sagen. Jeg gav Udtryk for, at jeg mente, at den Lov, der da blev vedtaget, ikke vilde faa nogen som helst Betydning for Landbruget i Retning af at hæve Priserne, men at det tværtimod i mange Tilfælde vilde blive Landmændene selv, der kom til at betale den Slagteskat, her var Tale om, saa at der i Stedet for en Højnelse af Priserne paa Kreaturerne vilde opstaa et Minus for Landmændene. Naar jeg har talt med Landmænd om, hvordan denne Kødordning har virket, naar de skulde levere Kreaturer, har jeg i alt Fald stadig faaet det Indtryk af deres Udtalelser, at det var gaaet saadan, at Priserne i Stedet for at gaa op var gaaet ned, og at Folk derfor ikke var veltilfredse med den Kødordning, man vedtog sidst. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jens Sørensen [Sejlfjord]) er saa fuld af Taksigelser overfor den højtærede Landbrugsminister i Anledning af det Lovforslag, han her har fremsat, maa jeg sige, at det vist kun er at betragte som et Udslag af den gamle Vane, at enhver socialdemokratisk Ordfører skal rette en Tak til vedkommende Minister for alt, hvad han foretager sig. Jeg synes, at Takken gerne kunde være sparet ved denne Lejlighed, for enhver Landmand er klar over, at skal vi ikke have nogen anden Kødordning end den, her er foreslaaet, vil Kødordningen ikke betyde noget i Henseende til Højnelse af Pri-

serne, og det var dog det, som skulde naas. Naar det ved Vedtagelsen af den sidste Lov om Kødordning blev bestemt, at den kun skulde gælde til 1. Maj, skulde man jo tro, at de tre Partier, der gennemførte Loven, havde brugt Tiden, saaledes at her kom til at foreligge et Forslag til en Ordning, som virkelig kunde faa Betydning. Det er alt-saa ikke sket, og jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Brorsen, som talte for Partiet Venstre, at dette Parti ikke længere er tilfreds med den Ordning, det selv vedtog for et Par Maaneder siden. Det kan kun glæde mig, at Partiet Venstre har indset, at det, man den Gang lavede, ikke var tilstrækkeligt til at hæve Priserne, og at man nu er Tilhænger af det Standpunkt, jeg indtog, da Spørgsmaalet sidst var til Behandling her i Tinget. Vi kommer selvfølgelig ikke udenom det at maatte hæve de indenlandske Priser. Saaledes som Forholdene har udviklet sig ude i Verden, kan man ikke blive ved med at anlægge sin Politik paa Verdensmarkedets Priser, Frihandel o. s. v., idet vi ikke har nogen Garanti for, at der overhovedet kan blive Afsætning til Udlandet. Afsætningen ude omkring indskrænkes jo, og det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ret i, at Grunden til, at Flæskepriserne er steget, er den, at det, man har foretaget fra engelsk Side, har ført til en Indskrænkning af den danske Produktion, saaledes at den danske Vare virkelig kan afsættes til en lønnende Pris. Og naar det nu er blevet en lønnende Forretning at producere Svin, maa man tage ogsaa de andre Ting op til Drøftelse og hurtig Drøftelse, saaledes at Landbruget kan faa det saadan baade med Hensyn til Smørpris, Kornordning og Kødordning, at det ikke skal sælge sine Varer paa Hjemmemarkedet til Underpris og endog under Produktionsprisen, saaledes som det har maattet gøre det i længere Tid. Der er selvfølgelig ikke det mindste unaturlige i at sætte en Mindstepris eller Grundpris, eller hvad man vil kalde det. Ligesom man under Krigen fastsatte Maksimalpriser, den Gang Priserne var meget højere, og der indenfor Landbruget tjentes Penge, maa det nu være rimeligt at sætte Minimalpriser. Og det skulde man have gjort for lang Tid siden. Det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen nu som Ordfører for Venstre giver Udtryk for, at det, der blev lavet ved Kriseforliget, ikke slaar til. Jeg skal selvfølgelig lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Brorsen sige, at det, der er lavet ved Kriseforliget, ingen Betydning har, det kan jo hjælpe paa for-